

متن پرسش

بسم الله الرحمن الرحيم. استاد عزیز سلام علیکم و رحمت الله: شما به بنده فرموده بودید تفسیر سوره زمر و عنکبوت را گوش بدم. خدا شما را به بالاترین درجات بندگی برساند. واقعا عجیب است قرآن. حاج آقا سوال بنده این است. خداوند را که نمی‌شود با چشم دید و گمان کرد خب پس این من جسمانی که از بین می‌رود. پس این من من چیست که می‌بیند؟ چگونه انسان با قلب خدا را می‌بیند. استاد عزیز زمانی که در نماز بفضل خدا رکوع می‌روم خود را هیچ می‌پندارم و زمانی که سجده می‌روم خود را هیچ هیچ می‌دانم. آری به راستی دوست ندارم از سجده بلند شوم. چقدر زیباست انسان برای محبوبش هیچ شود خاکستر شود. استاد محترم چه کنم که به حقیقت دعای سحر برسم؟ التماس دعا

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱. در مباحث «معرفت نفس» روشن می‌شود که قوای بینایی و سایر قوا مربوط به نفس است و ما به نور آن قوا می‌توانیم انوار الهی و اسماء ربّانی او را حتی بعد از مرگ در مظاهر بنگریم. ۲. عرایضی تحت عنوان «شرح دعای سحر»
<https://eitaa.com/matalebevijeh/۱۳۳۶۲> و در کتاب «اسماء حسنا، دریچه های نظر به حق» در مورد «دعای سحر» شده است. خوب است که به آن‌جا رجوع شود. موفق باشید